



kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 4 | december 2020 | pris 20 kr



www.nejtilleu.se

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 4 - december 2020

Löpnummer 160

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare:

Eva-Britt Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Beng-Åke Berg, AnnaLisa Eneroth,

Marie Ericsson, Per Hernmar,

Jan-Erik Gustafsson,

Kerstin Nordqvist

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta c/o Eneroth,

Furutåvägen 36 A, 352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansa.eneroth@swipnet.se

Omslagsbild: Robert Nyberg

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

Nästa nummer utkommer

i mars 2021

Manusstopp 15 februari

Tryck: DanagårdLiTHO AB

Göteborg 2020



Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

e-post: kontoretgbg@nejtill.eu

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidsjukskrivna,

pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07- 4

LEDARE

Uppluckringen av LAS, införande av minimilöner och EU-domstolen - EU:s mörka skugga

I NOVEMBER 2017 höll EU:s regeringschefer ett informellt toppmöte i Göteborg. Resultatet blev EU:s sociala pelare. Pelaren innehåller bland annat konjunkturanpassning av anställningsskydd, omställningsstöd vid uppsägning och utökad möjlighet till fortbildning i arbetslivet. Den sociala pelaren har sedan inlemats i EU:s planeringstermin (EU:s att-göra-lista för medlemsländerna)

RESULTATET HAR BLIVIT punkten om LAS-utredningen och LAS-förhandlingar i regerings-överenskommelsen mellan Socialdemokraterna, Centern och Liberalerna.

Ytterligare en av den sociala pelarens punkter var införande av minimilöner. Motståndet från parterna på bland annat den svenska arbetsmarknaden har varit totalt. Men det spelar ingen roll i EU-sammanhang – det som spelar roll är att EU:s ledare 2017, inklusive Stefan Löfven med inbjudna representanter från LO och tjänstemannafacken, godkände den sociala pelaren. För att göra pelaren mer acceptabel så har EU-kommissionen gjort en kompromiss där kollektivavtalen accepteras i EU-direktivet. Det kan uppfattas som en framgång.

Problemet med allt som kommer från EU-kommissionen eller EU:s lagstiftningsapparat är att allt det kan överprövas av EU-domstolen. EU-domstolen är EU:s konstitutions-domstol. Den har bara att ta hänsyn till EU:s grundfördrag – Lissabonfördraget. Och där finns inskrivna de fyra grundläggande friheterna: fri rörlighet för kapital, varor, tjänster och arbetskraft.

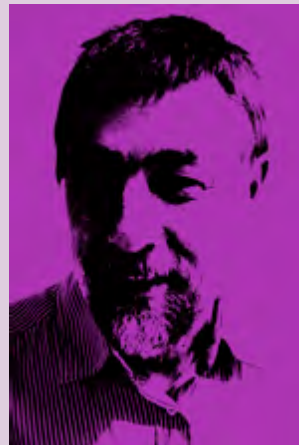
EU-DOMSTOLEN DÖMDE 2007 till nackdel för svenska kollektivavtal i samband med Byggnads och Elektrikernas blockad av det Lettiska byggföretaget Laval vid ett bygge i Vaxholm som hade Lettiskt kollektivavtal. EU-domstolen menade att svenska fackföreningar hindrade den fria rörligheten. Att EU-domstolen skulle döma annorlunda nästa gång – när tolkningarna av minimilöner och kollektivavtal prövas – är illusoriskt.

För dem som vill värna den svenska modellen finns bara ett alternativ:

Nej till EU-kommissionens förslag om minimilöner!

Försvara den svenska modellen!

Nej till EU!



[folkrörelsen nej till eu]

Alla krafter för en ny folkomröstning om EU

Vi vill också folkomrösta om EU



Skriv på för få till stånd
en ny folkomröstning
om EU!



Du kan göra det på
Folkrörelsen nej till EU:s hemsida:
www.nejtilleu.se/vi-vill-folkomrosta/

Föreningen Folkomrosta2021 driver en namninsamling för en folkomröstning 2021 på
www.folkomrosta2021.se/

UTAN NÅGON SOM HELST debatt beslutade Riksdagen den andra juni 2010 att i Sveriges grundlag (Regeringsformen) göra en ändring och skriva in att "Sverige är medlem i Europeiska Unionen". Motivet för detta var att Regeringsformen inte var förenlig med Lissabonfördraget, EU:s grundlag, som Riksdagen utan att fråga folket i en folkomröstning röstade ja till 2008.

En grundlagsändring blir endast gällande om exakt samma förslag beslutas av två olika riksdagar med ett mellanliggande riksdagsval. Folkrörelsen Nej till EU:s riksstyrelse skrev i ett Öppet brev till riksdagsledamöter från s, v och mp den sjunde november samma år "att varken grundlagsändringen eller EU-politiken i övrigt diskuterades i valrörelsen, och i stort sett alla de lokala partiföreträdarna i era partier vi haft kontakt med kände inte till det första beslutet om grundlagsändringen den andra juni. Förarbetena till grundlagen säger att frågor av det här slaget skall tas upp i samband med val".

Riksdagen tog sedan den 24 november det andra beslutet, vilket stöddes av alla nuvarande riksdagspartier förutom Sverigedemokraterna, som idag inte längre kallar sig för EU-motståndare. Folkrörelsens riksstyrelse tvingades konstatera att genom "att skriva in i regeringsformen att 'Sverige är medlem i Europeiska Unionen' fortsätter den konstitutionella mörkläggningen, cementerar EU-medlemskapet och försvårar en eventuell framtida användning av Lissabonfördragets utträdesparagraf".

LISSABONFÖREDRAGETS UTTRÄDESPARAGRAF Artikel 50.1 (i FEU) lyder: "Varje medlemsstat får i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser besluta att utträda ur unionen". Detta betyder att Riksdagen för att kunna lämna in en ansökan om utträde till EU måste ogiltigförklara grundlagsändringen 2010 i Regeringsformen (RF 10:5). Detta i sin tur kräver två likadana beslut med val emellan.

Men nu efter tio år växer opinionen för en ny folkomröstning i Sverige. En ny förening, **folkomrosta2021.se** har bildats. Den är partipolitiskt obunden och öppen för alla som vill verka för ett svenskt utträde ur EU, se hemsidan. Föreningen syftar på att skapa en opinion som får något av våra riksdagspartier att motionera om en folkomröstning beträffande Sveriges EU-medlemskap. Målet är att tillsammans med övriga svenska aktörer och åsiktsgrupperingar (se www.samverkan.eu) nå alla de 3,2 miljoner svenskar som är emot eller osäkra på EU-medlemska-

pet, och genom tillräckligt många signaturer i namninsamlingar förmå politikerna att rösta igenom ett riksdagsbeslut om en ny folkomröstning före riksdagsvalet 2022.

Folkrörelsen Nej till EU:s riksstyrelse stöder initiativet och samverkar nu med den nya föreningen. Vi har under många år med avtagande aktivitet fortsatt att samla in namn för en ny folkomröstning – för ett Svexit. Genom samverkan med folkomrosta2021.se får vi nu möjlighet att kraftsamla och samordna det svenska namninsamlingsarbetet för en ny folkomröstning.

Om de gemensamma ansträngningarna leder till att ett riksdagsparti lägger en motion om en folkomröstning till exempel under hösten-våren 2021, och en folkomröstning genomförs under förutsättning att en omfattande opinion är för detta och svenska folket röstar för att lämna EU (Svexit) finns förutsättningar att samma parti (eller något annat) riksdagsparti lägger en motion om en förändring av grundlagen. Då kan ett första beslut om grundlagsändring tas före riksdagsvalet 2022 och ett andra beslut efter riksdagsvalet. Efter detta andra beslut kan Sverige skicka in en ansökan till EU för utträde. Sker ingen folkomröstning före riksdagsvalet 2022 förskjuts frågan om folkomröstning fram till riksdagsvalet 2026.

FÖR ATT PRESENTERA en sammantagen bild av den opinion som ifrågasätter EU-medlemskapet och verka för samarbete mellan aktörer, driver folkomrosta2021.se samverkansplattformen www.samverkan.eu. Sajten vill samla flertalet av de organisationer, åsiktsgrupper och pågående namninsamlingar som verkar för en folkomröstning om EU-medlemskapet och/eller för en folkomröstning för att stoppa Sveriges bidrag på 150 miljarder kronor till EU:s stödpaket Next Generation EU. Detta stödpaket skall Sveriges Riksdag besluta om under våren 2021, och som till stor del avses delas ut som bidrag till privata företag i Syd- och Östeuropa med det yttersta syftet att rädda EURO-valutan.

Säger riksdagspartierna ja till detta stödpaket strider det mot Lissabonfördraget, som inte medger att EU/EU-kommissionen får ta upp lån på de finansiella marknaderna för att finansiera sin verksamhet, som till exempel att ge direkt bidrag eller lån till medlemsländerna. För alla demokrater finns därför omedelbara skäl för att satsa alla krafter på en ny folkomröstning om EU och samverka med folkomrosta2021.se.

Per Hernmar och Jan-Erik Gustafsson

EU och Sveriges jordbruk

En jämförande kontrafaktisk EU-studie

I en rapport från Sieps, Svenska institutet för europapolitiska studier, om svenskt jordbruk och livsmedelsindustri – 25 år efter EU-inträdet granskar professor merita i jordbruksekonomi, Ewa Rabinowicz, svenskt jordbruk och livsmedelsindustri. Studien är gjord som en jämförelse med hur den verkliga utvecklingen med svenskt EU-medlemskap kan jämföras med hur en trolig utveckling utanför EU skulle varit, men med den utvecklingstendens som svenskt jordbruk inledde redan före EU-inträdet 1995.

Avreglering och WTO-regler

Före EU-inträdet genomfördes en omfattande avreglering och liberalisering av den svenska jordbrukspolitiken på initiativ från finansdepartementet. Jordförvärvslagen liberaliserades, mjölkkvoterna avskaffades och det statliga skördeskadeskyddet upphörde med mera. Gränsskyddet behölls i väntan på ett EU-inträde. Sverige var med och inväntade det kommande WTO-avtalet som började träda i kraft 1994. Alla tullar skulle sänkas med 36 procent och exportstödet skulle minskas med lika mycket. Men det betyder ändå att Sverige hade behållit relativt höga tullar, vilket hade gett ett högre skydd för utländsk konkurrens.

Det är viktigt att komma ihåg att EU-inträdet kraftigt minskat antalet aktiva lantbrukare. Men om Sverige istället valt utanförskapet med WTO-avtalet så är författarnas bedömning att denna strukturomvandling till och med skulle gått fortare.

Författarna konstaterar att Sverige haft en stark betoning på

strukturomvandling och att förändringstrycket på svenskt jordbruk länge varit starkt.

EU-medlemskapet - marknadsanpassning

Den avgörande skillnaden med EU-medlemskap är att jordbrukets marknadsanpassats med inriktning på EU:s inre marknad. Utanför EU hade det svenska jordbruket fått en större anpassning till den inhemska marknaden, vilket beror på att WTO:s regelverk hade tillämpats och gett det svenska jordbruket ett visst skydd. Den viktigaste förändringen är att vegetabilierna har ökat medan animalieproduktionen förblivit oförändrad – även om en mycket kraftigt ökande konsumtion lett till sjunkande självförsörjning av animalier. Köttkonsumtionen har ökat med 50 procent sedan EU-inträdet men det har inte gynnat svensk animalieproduktion utan billigare kött från den europeiska marknaden. EU:s marknadsanpassning har fått mycket stora följder för den producentkooperativa skyddade livsmedelsindustrin. Den bondekooperativa slakterinäringen klarade inte konkurrensen utan har köpts upp av utländska intressen. Mjölkindustrin däremot gynnades och mejerinäringen kom att internationaliseras. Sammanfattningsvis kan konstateras att följden av EU-medlemskapet blev en livsmedelsindustri som numera kontrolleras av multinationella koncerner. Därför är slutsatsen att utanför EU hade Sveriges självförsörjningsgrad varit högre.

Priset på jordbruksmark

En faktor som starkt påverkats av EU-medlemskapet är att pri-



Nej till EU:s försvagning av anställningstryggheten

JANUARIAVTALET SOM KOM TILL för att skapa underlag för en regering efter valet 2018 fick Liberalerna och Centerpartiet med en punkt om förändring av arbetsrätten. För den socialdemokratiska ledningen var det välkommet att själva slippa lägga ett sådant förslag. Detta var egentligen inte en eftergift till Liberalerna och Centerpartiet utan en del i implementering av EU:s sociala pelare som antogs på det informella EU-toppmötet i Göteborg 2017. Punkt nr: 5, Trygg och anpassningsbar anställning talas om "I överensstämmelse med lagstiftning och kollektivavtal ska arbetsgivare få den flexibilitet de behöver för att snabbt anpassa sig till ändrade ekonomiska förutsättningar".

PUNKT NR: 1 OCH 4 där det stadgas om fortbildning och omställningsstöd vid uppsägning.

Den sociala pelaren har gjorts till en del av EU:s planeringstermin som är EU:s årsvisa uppföljningssystem för införandet av olika EU-överenskommelser. Förhandlingarna om LAS följer EU:s sociala pelare vad gäller sämre anställningsskydd, fortbildning och omställning vid uppsägning.

Ledningarna för LO och TCO deltog på det informella toppmötet i Göteborg utan att anmärka på frågan om anställningsskyddet. Regeringen har tagit till storsläggan och hotar med lagstiftning om parterna inte kommer överens. Det

fackliga motståndet mot försämringarna i LAS är massivt men LO-ledningen deltar i förhandlingarna.

EU:s överstatlighet slår sönder nationell lagstiftning och förutsättningar för den svenska modellen till förmån för ett amerikansk modell för anställningsförhållanden.

SVERIGE HAR HAFT en framstående arbetsmarknadsutbildning för omställning som varit statlig och gratis. Med förhandlingarna om implementering av den sociala pelaren med diskussioner om finansiering av omställningsstöd och utbildning finns en risk att den svenska modellen för arbetsmarknadsutbildning ytterligare försämras om företagen själva ska ta det ekonomiska ansvaret.

Nej till implementering av EU:s sociala pelare !
Nej till EU-försvagning av LAS !



set på jordbruksmark har ökat sju gånger och arrendena fördubblats. En starkt bidragande orsak är att när WTO:s regelverk sjösattes på 1990-talet förbjöds direkta jordbrukssubventioner. EU:s jordbruksstöd transformerades från direkt produktionsstöd till arealbidrag, något som kraftigt gynnat stora jordbruksföretag. Detta har bidragit till att göra ägandet av stora arealer mark mer attraktivt. Denna utveckling har tvingat fram en ökning av de aktiva jordbrukens storlek och omöjliggjort för små jordbruk och nyetablering av små och medelstora jordbruk.

EU:s landsbygdsstöd

EU:s landsbygdsstöd är generellt och söks av alla landsbygdsföretag – oavsett var de finns. Sveriges traditionella landsbygdsstöd däremot har varit riktat mot glesbygd och där fokuserat på lokal infrastruktur.

Utanför EU hade förmodligen stödet till landsbygden varit mer fokuserat på glest befolkade områden och mindre på jordbruket – medan EU medlemskapet lett till en omfattande flora av tillfälliga projektbidrag. Ett stöd till det norrländska jordbruket hade förmodligen kunnat ges.

EU:s landsbygdsstöd är ett stödssystem som riktar sig till vilken jordbrukare som helst. Ofta är det de större och mellanstora gårdarna som har bäst förmåga att uppfylla kriterierna för detta landsbygdsstöd, medan många små gårdar blir utan stöd. Det traditionella svenska stödet var istället ett renodlat glesbygdsstöd som i huvudsak fokuserat på infrastruktur och service inom glesbygd. Kostnaden för administration hade varit avse-

värt lägre och flexibiliteten i allokering av bidragen hade varit en helt annan än EU:s oöverskådliga stelbenthet och överbyråkratiserade handläggning.

Sammanfattning:

Utanför EU hade det svenska jordbruket haft:

- något högre tullar
- en större självförsörjningsgrad
- billigare och lägre jordbruksstöd
- ett effektivare och flexiblare men samtidigt billigare glesbygdsstöd
- lägre priser på jordbruksmark – större möjligheter för nyetablering

Analysen har inte räknat med de kostnader som stordrift och monokultur har på biologisk mångfald, klimat och miljö utan avser det som vi kallar för vanligt jordbruk. Analysen visar tydligt att om Sverige avstått från att gå med i EU hade detta gynnat Sveriges:

- jordbruk
- självförsörjning
- glesbygd

Per Hernmar

källa: <https://www.sieps.se/publikationer/2020/sverige-i-eu-efter-25-ar--jordbruket-och-livsmedelsindustrin/>



Stoppa EU:s import av jordbruksprodukter från nedbränd regnskog

EU:S GREEN DEAL från 2019 säger att EU ska vara klimat-neutralt till 2050. Men mycket av EU:s politik verkar åt ett helt annat håll. EU importerar 20 procent av sina grödor och 60 procent av köttet. Samtidigt med nedläggning av jordbruksmark inom EU, ökar avskogningen inom regnskogsarealer för att gynna jordbruksexport till EU. Det är främst produktion av oljeväxter i regnskogsbältena i Indonesien och Brasilien och grödor för kraftfoder, som soja till kött och mejerinäringen i Europa, som exporteras till EU. EU importerar uppemot 90 procent av sin vegetabiliska olja.

EU och Kina är de största importörerna av livsmedel på världsmarknaden. Deras hunger efter jordbruksprodukter sätter en mycket stark press på att öka exploateringen av regnskogen för denna produktion. När EU obetänksamt beslöt att öka inblandningen av biodrivmedel i fossila bränslen ökade bränderna i de Indonesiska regnskogarna dramatiskt på grund av den ökande avskogningen. Efter att handelsavtalet Mercosur med Argentina, Brasilien, Paraguay samt Uruguay färdigförhandlats, har skövlingen av Amazonas regnskogar ökat i rekordstor omfattning – många forskare menar att stora delar av Amazonas snart kommer att förvandlas till stepp.

källa: <https://www.nature.com/articles/d41586-020-02991-1>

I STORA DELAR AV livsmedelsindustrins produkter finns idag palmolja. I uppfödning av djur till köttindustrin och som foder till högproduktiv boskap inom mjölkproduktion, används soja, varav det till stora delar är inblandad även sådan soja som producerats i illegalt nedbränd regnskog.

Handelsavtalet Mercosur, som färdigförhandlats, handlar till stor del om att öka export till EU av jordbruksprodukter från Amazonas. Samtidigt ska EU exportera insatsvaror till denna exploatering som kemikalier och maskiner. Ett genombrott för handelsavtalet Mercosur innebär ett accelererat tryck på att öka exploatering av bland annat Amazonas för odling av exportprodukter till EU.

EU MÅSTE DÄRFÖR snarast upphöra med import av jordbruksprodukter producerade i regnskogsområden. Kritiken mot handelsavtalet Mercosur har lett till att nederländska underhuset röstat ner avtalet, österrikiska parlamentets EU-utskott, vallonska delstatsparlamentet i Belgien likaså, och dessutom har Frankrikes president Macron uttalat stark kritik mot Mercosur-avtalet.

- Sverige och EU måste säga nej till handelsavtalet Mercosur.
- EU måste istället odla och bli självförsörjande på de jordbruksprodukter som nu odlas i regnskogsområden

Per Hernmar

De döende haven och EU:s fiskepolitik

FISKEPOLITIKEN ÄR EN AV EU:S GRUNDKOMPETENSER. Dess uppgift är att förvalta fiskebestånden och fastställa regler och kvoter för ett hållbart fiske. Den har också bidragit till att utveckla fartygens storlek i fiskeflottan – för att uppnå ett rationellt fiske. Under den period som EU-systemet haft en gemensam fiskepolitik har målsättningen om hållbart fiske allt mer kommit i fokus – samtidigt som utfiskning ökat till den grad att flertalet av de stora fiskebestånden i Unionens vatten nu hotas av total kollaps. EU har samtidigt beslutat om fokus på att rädda den biologiska mångfalden. Europeiska Miljöbyrån redovisar att 81 procent av livsmiljöerna och över 60 procent av arterna inom EU är i dåligt skick. Men när det gäller förvaltning av de marina tillgångarna så har det inte påverkat den allvarliga trenden mot total kollaps som hotar de stora marina beståndens fortbestånd – med en politik baserad på principen; hellre en bra kompromiss än ett bra beslut.

Fiskeripolitiken bestäms gemensamt av medlemsländernas fiskeministrar. De får råd av forskare. Det har dock vid flera tillfällen varit svårt för dessa politiker att följa de vetenskapliga råden, då de istället valt att stödja sig på fiskerinäringens argument. Detta har gjort att flera bestånd av stora fiskar som lax och torsk i Östersjön hotas av utrotning. Sent omsider har man därför i höst beslutat om kraftiga sänkningar av fångstkvoter för dessa samt för ytterligare fiskarter. De minskande bestånden är en viktig del i det marina kretsloppet. När arter som de stora rovfiskarna lever på minskar så minskar dessa också och hela det marina ekosystemet hotas av kollaps i Östersjön.

Fritidsfiskarna får betala

EU:s gemensamma fiskepolitik innebär att fiskeministerna beslutar om gemensamma kvoter men överläter till medlemsländerna att själva reglera det kustnära inhemska fisket, bland annat fritidsfisket. Då de stora bestånden av fisk i Östersjön hotas av kollaps eftersom man ändå fortsätter att ta upp ansevliga mängder, tvingas till exempel de svenska regionstyrelserna, som har hand om det kustnära fisket i Sverige, införa restriktioner för fiske i grunda vikar. Detta är väl motiverat i den situation som flertalet bestånd i Östersjön befinner sig. Men det innebär samtidigt att det kustnära fritidsfisket får betala för att de stora trålarna ska få fiska de kvoter som EU-ministerna ändå anser kan tas upp. Detta har bland annat lett till att stora trålare nu går i Stockholms skärgård och dammsuger skärgårdsbestånden. Därför finns ingen makrill att fiska för det kustnära fisket. Stora delar av till exempel den trålade makrillen går till fiskmjölstillverkning, varav mycket går till foder till norsk laxuppfödning.



Bild: Robert Nyberg

Om man ska sammanfatta det svenska EU-medlemskapets effekter för svenskt fiske så skulle det bli följande:

- EU:s fiskeförvaltning sträcker sig 12 nautiska mil (2,2 mil) utanför kusten. Utanför EU gäller den Internationella havsrättskonventionens regler på 20 nautiska mil (3,7 mil) – något som har en avgörande betydelse för skyddet av nationellt, småskaligt kustfiske och fritidsfiskets möjligheter.
- De överlevande fiskeföretagen har tjänat på EU:s fiskepolitik
- Det traditionella kustnära fisket har i stort försvunnit
- Stora delar av de marina fiskebestånden hotas av kollaps
- Trots flera försök till kontroll förekommer ett omfattande överskridande av de beslutade fångstkvoterna och stora volymer bifångst kastas tillbaka död i havet.
- Fritidsfisket får betala detta genom regionstyrelsernas kraftiga regleringar för att hjälpa till att rädda de kustnära lekmiljöerna – så att den kvarvarande fiskeindustrin kan fortsätta att fiska med sina stora trålare.
- Fisketurismen hotas om de stora arterna som till exempel lax utrotas eller minimeras på grund av Östersjöns allt sämre marina livsmiljö

Per Hernmar.





Ge Norden en chans – med ett nordiskt statsförbund?

Foto: Marie Ericsson

ETT ENAT NORDEN som alternativ till EU, så kan man sammanfatta huvudtemat på Nordisk folkrikssdag på Nordiska folkhögskolan i Kungälv den 11-13 september. Under tre fullmatade dagar kom en bred palett av engagerade talare från Danmark, Norge, Sverige och Island, många via videolänk, med olika infallsvinklar på temat Alternativ till EU – Ge Norden en chans.

ISKUGGAN AV den pampiga ruinen Bohus fästning och statyn Tre Kungar, rest till minne av fredsförhandlingarna 1101 mellan tre nordiska kungar, återuppväcktes åter nordismen och tankarna på ett nordiskt statsförbund. Flera föreningar med EU-motstånd, Norden och glesbygd som tema deltog i seminarierna i folkhögskolans lokaler på Fontinberget. Förutom EU- och Nordentemat fanns också den skandinaviska gemenskapen, närheten mellan de skandinaviska folken i språk, seder och kultur med som ett bärande inslag. Tord Björk, ordförande i Jordens vänners EU-utskott bidrog med ett bredare perspektiv på Norden som även omfattade naturbruk och levnadsförhållanden i Syd.

Bland de övriga talarna fanns Leiv Olsén från Nei till EU i Norge som pratade om nordisk samlevnad, krig och grannsamja under 2 000 år och Jörgen Bengtsson, statsvetare och författare till skriften *Ge Norden en chans*. Svensk-brittiska omvärldsanalytikern Mark Brolin gav sitt perspektiv på Coronakrisens påverkan på Norden och EU. Sen var det dags för Haraldur Olafsson från Heimssyn, Islands EU-motståndare, (spännande), att via videolänk berätta om Islands politiska historia och hur Island ser på sitt medlemskap i EÖS (EES), som han gärna vill förändra. Lave Broch, dansk kandidat till EU-parlamentet

för Folkebevegelsen mot EU lade fram sina tankar kring ett nordiskt statsförbund och kunde visa statistik på att både danskar och svenskar skulle föredra en nordisk politisk samverkan framför medlemskap i EU. Konferensen avslutades med en paneldebatt om Norden som alternativ till EU ledd av Edvard Mogstad, Per Hernmar och Lave Broch och med publiken som engagerade deltagare. Även om det fortfarande råder oenighet om exakt hur EU-medlemskapet ska ersättas höll de flesta med om att Norden är ett intressant alternativ, frågan är bara i vilka former samarbetet ska bedrivas (vi vill ju inte återuppliva Kalmarunionen).

KONFERENSEN INNEHÖLL OCKSÅ flera kulturella inslag, som ett föredrag och guidning runt Nordiska folkhögskolan av tidigare rektor, Nils Zandhars, vacker sång och musik av en norsk-dansk elevtrio från folkhögskolans teaterlinje. Folkhögskolans personal såg till att vi fick regelbunden förtäring i Miklagårdshusets samlingsrum och receptionisten Eva bistod i kampen för att få till uppkopplingen till konferensrummets ljud- och bildanläggning. Vädret var det enda som man kunde klaga på och paraplyerna kom snabbt fram, men annars hade vi hade en väldigt intressant och lyckad konferens under Kungälv regntunga skyar. Tilläggas bör att hela evenemanget förevisades av filmarna Gunnar Lindholm och Laszlo Schützler och finns på YouTube:

Nordisk folkrikssdag



<https://www.youtube.com/channel/UCtzLN1Blg-4f6Ci29dbiyAw>

Marie Ericsson

Efter förlusten i EU-parlamentsvalet – hur går Folkebevegelsen vidare?

EFTER MÅNGA FRAMGÅNGSRIKA år i EU-parlamentet så förlorade danska Folkebevegelsen mot EU, Nordens starkaste EU-motståndorganisation, 2019 sitt sista mandat i den folkvalda församlingen. Jag träffade Lave Broch, tidigare kandidat till EU-parlamentet för att få veta mer om hur den danska EU-motståndorganisationen nu går vidare med sina viktiga frågor.

ATT DE ÅKTE UT efter 40 år kan enligt Lave ha flera skäl. Ett var att det vänsterinriktade partiet Enhedslisten beslutat att ställa upp med egna kandidater (tidigare hade de stöttat Folkebevegelsens representanter) och lyckades då erhålla två av Folkebevegelsens tre mandat. Sen kan Brexitkaoset i Storbritannien ha lett till en mer tveksam hållning till ett EU-utträde bland danskarna, tror Lave.

Varför är det egentligen så viktigt för ett EU-motståndarparti att sitta i EU-parlamentet?

—Det är jätteviktigt menar Lave. Att vara på plats gör att man har tillgång till information om viktiga frågor som man egentligen inte kan få tag på, när man inte ingår i den europeiska politiska processen. Sitter man mitt i informationsflödet är det mycket lättare att nå ut i medierna med sina hjärtefrågor. Representationen i parlamentet har dessutom stärkt Folkebevegelsen mot EU, som via bidrag från sina parlamentarikar har haft möjlighet att bygga upp en professionell organisation i Danmark med anställda som skött allt från medlemsrekrytering till mediefrågor. Som motsats kan nämnas Sveriges EU-motståndare, som valde att stå utanför EU-systemet, något som Lave menar kan ha varit ett misstag.

I vilket fall så är förlusten smärtsam och den EU-kritiska organisationen har tvingats göra omprioriteringar.

—Vi har flyttat till en mindre lokal och minskat antalet anställda berättar Lave. Dessutom har de för första gången anställt en ordförande på heltid, Susanna Dyre-Greensite.

LAVE MENAR ATT det trots förlusten av representationen i EU-parlamentet finns många frågor där Folkebevegelsen kan fortsätta att ha inflytande på dansk EU-politik. Danmark lyckades vid EG-medlemskapet få igenom ett antal undantag som gäller euron, gemensam säkerhets- och försvarspolitik och nej till överstatlig rättspolitik, där de inte omfattas av överstatligheten och där det därför kan vara möjligt att enligt dansk lag driva krav på folkomröstningar.

Två områden som Lave just nu betraktar som speciellt problematiska när det gäller dansk EU-politik är den gemensamma

försvars- och säkerhetspolitiken, som nu formaliseras under förkortningen PESCO, och den så kallade bankunionen. Trots Danmarks undantag så har danska staten efter påtryckningar från försvarsindustrin skänkt 1,5 miljarder danska kronor till EU:s gemensamma försvarsfond, en åtgärd som Lave betraktar som ett brott mot grundlagen, och där Folkebevegelsen utreder



Foto: Marie Ericsson

möjligheterna att via sina medlemsorganisationer kräva en folkomröstning. Ett medlemskap i bankunionen skulle enligt Lave kunna ställa Danmarks ekonomi på huvudet:

—Tänk om några av de större bankerna i Frankrike och Tyskland går i konkurs och Danmark ska vara med och betala räddningsinsatsen. Vad händer då med vår stabila ekonomi med överskott i statsbudgeten och låg skuldsättning? Du förstår vilken risk det finns att vi står där med en sönderslagen ekonomi. Det priset är ingen dansk beredd att betala.

DET SISTA ÅRET har varit stormigt, inte minst på grund av Brexit, coronavirusets framfart och EU:s så kallade krisfond, där EU-länderna i norr tvingats gå med på en ekonomisk uppgörelse för att rädda unionens krisdrabbade ekonomier i syd och öst. För Danmarks del har det inneburit en ökning av EU-avgiften med 4,5 miljarder danska kronor (ungefär jämförbart med Sveriges sex miljarder i ökning, framförhandlade av Stefan Löfven), förutom de lån och bidrag som gått direkt in i den speciellt upprättade krisfonden, någonting Lave menar kan driva på utvecklingen mot en europeisk federation. Eftersom det inte är något som eftersträvas av de nordiska folken menar han att EU-motståndet måste gå vidare, både i Danmark och Sverige och intygar att Folkebevegelsen trots förlusten av platsen i EU-parlamentet står stark och jobbar vidare för att få med sig politiker och allmänhet på det nödvändiga EU-utträdet.

Marie Ericsson



EU:s associationsavtal med Ukraina - ett fiasko

ALLTSEDAN DEN AV EU och västländerna understödda fascistinspirerade statskuppen på Maidanorget i Kiev februari 2014 och den ett halvår senare så kallade ryska annektering av Krim har EU-ledare som Stefan Löfven ständigt trumpetat ut att den europeiska säkerhetsordningen är hotad av Ryssland. Nu senast inför sitt tal i FN:s generalförsamling den 26 september sade Löfven att "Rysslands olagliga annektering av Krim, Sevastopol och aggressionen i östra Ukraina utgör allvarliga brott mot internationell lag, utmanar global säkerhet och orsakar mänskligt lidande".

MEN LÖFVEN HADE inget att säga om den svåra situation som Maidankuppen lett till och som har gjort att det ukrainska folket idag lider under EU:s och Internationella Valutafondens ekonomiska diktat. Den minnesgode kommer ihåg att kuppen på Maidanorget utlöstes av att den dåvarande presidenten Janukovyj vägrade att underteckna det av EU dikterade associationsavtalet och istället föredrog att upprätthålla förbindelserna med Ryssland. Associationsavtalet undertecknades till slut 2017 av Europeiska Rådet (med Löfven som medlem) och den nye presidenten Porosjenko och hans icke-konstitutionella regering (men först efter en folkomröstning i Nederländerna).

Porosjenko förklarade då att "avtalet var ett av de viktigaste kraven och förväntningarna hos Euromaidan".

Nu växer missnöjet till och med hos regimen mot associationsavtalet och regimen vill ha det omförhandlat. Den tidigare utrikesministern och numera ambassadör i Storbritannien Vadym Prystaiko sade i maj till Deutsche Welle: "Tidsfristen för översyn av villkoren närmar sig snabbt, och våra tillverkare väntar på det. Eftersom de flesta kvoter inte längre är tillfredsställande har vi inlett de första kontakterna med Europeiska unionen inom ramen för handelsavtalet om tullfria produkter. Den tidigare ekonomiministern Viktor Suslov fyllde på med att "europeiska produkter automatiskt (...) kommer utan kvalitetskontroll och att ukrainska produkter skall certifieras för att uppfylla EU-standarder" och han avslutade med att "Avtalet undertecknades medvetet orättvist, ofördelaktigt och diskriminerande. Landets industri och ekonomi dör som ett resultat av ett sådant strategiskt beslut".

I EFTERTANKENS KRANKA blekhet säger Viktor, som inte vill uppge sitt riktiga namn och som arbetade för en av Maidanpolitikerna, att "Alla trodde 2014 på att det skulle finnas europeiska löner och pensioner, och allt skulle vara bra. Att vi kommer att vara en del av Europa. Även inom EU är allt annorlunda, oenhetlig, någon lever rikare, någon fattigare. Men vi trodde att vi omedelbart skulle integreras och leva som i Tyskland". Och få, om ingen, läste vad som stod i associationsavtalet, säger Victor. Han menar att den europeiska integrationen bara varit

framgångsrik för EU, som genomfört allt det ville. "Då insåg vi att ingen skulle ta oss någonstans. Inte till något Europa. De gav oss denna beklagansvärda turistvisumfria regim, i stället för att få möjlighet till legalt arbete. Allt västerländskt stöd till Maidan var för att tiggarna från Ukraina skulle springa till dem för tre kopek".

Så växer känslorna allt mer både hos vanligt folk och delar av regimen, att de med associationsavtalet har blivit utnyttjade. Vyacheslav Azarov, en anarkist som var en av grundarna av Ukrainas anarkistiska förening och som kandiderade till borgmästare i Odessa 2014-2015, skriver i Global Research (Ukraine: Totalitarian Legacy of Maidan) att den regim som Löfven och Sverige fortfarande stöder, inte kom till i fria val utan genom en statskupp med hjälp av ultranationalistiska högerkrafter.

"Under underbara slogans om att omfamna 'Europeiska värden' och med en hög levnadsstandard i EU för vanliga ukrainare, har Maidanregimen drivit på för målet att vårt land ekonomiskt skall uppslukas av det västliga kapitalet med hjälp av beroende comprador kapitalister, som kontrolleras av NATO-ländernas ambassader", skriver han. Han fortsätter "att västliga regeringar och företag med den nyliberala chockdoktrinen 2014-2016 avsiktligt syftade till att förstöra ekonomin, liksom under Jeltsinregimen i Ryssland under 1990-talet."

DEN NUVARANDE ZELENSKYJ-REGIMEN har inte inneburit någon förbättring. Mitt under covid-19 pandemin antog parlamentet, den 31 mars 2020 under karantän, en lag som upphäver moratoriet för utförsäljning av jordbruksmark. Därmed är nu vägen öppen för västerländskt kapital att tillägna sig Ukrainas viktigaste strategiska resurs. Inför lokalvalet den 25 oktober drogs sig inte Zelenskyjregimen för att fortsätta utförsäljningen av landets tillgångar, bevilja eftergifter för landets hamnar, förbereda privatiseringen av det ukrainska järnvägsnätet, minska antalet skolor i landet med mera. Men det straffade sig. Från att Volodymyr Zelenskyj fått 73 procent av rösterna i presidentvalet 2019 backade Zelenskyjs parti Folkets tjänare stort till under 20 procent och förlorade makten i nästan alla regioner.

Fortsatt kaos och korruption i Ukraina är något som hela den svenska parlamentariska EU-eliten tycks bejaka. Kommer riksdagspartierna fortsätta att hålla Zelenskyjregimen under armarna? Vad tycker till exempel Löfvenregeringen, som har så goda förbindelser med regimen i Ukraina sedan 2014, om att den bördiga, ukrainska jordbruksmarken erbjuds utländskt kapital för uppköp? Vad anser Löfven och EU om att till och med den väststödda ukrainska regimen vill omförhandla EU:s associationsavtal?

Jan-Erik Gustafsson

Norge vill bevara sin egen järnvägsdrift

NORGE FÖRELIGGER EN omfattande opinion från fackföreningsrörelsen (t.ex. norska lokförarfacket och norska järnvägsfacket), sociala rörelser (som Nei Til EU) och tunga akademiker mot den norska regeringens försök att få Stortinget att säga ja till EUs fjärde järnvägs paket. Det fjärde järnvägsdirektivet förskriver att all persontrafik skall utsättas för konkurrens och upphandling för all framtid samt att norsk järnvägstrafik skall underställas den Europeiska järnvägsbyrån (ERA). Sker detta, oavsett om det är positivt eller negativt med upphandling, så spelar det ingen roll vad en majoritet av stortingsledamöter tycker i framtiden.

Det fjärde järnvägsdirektivet betyder också att dagens norska järnvägsmyndigheter blir underställda ERA. Det betyder bl.a. att ERA får behörighet att godkänna tygmateriel och bevilja säkerhetsföreskrifter för drift av tåg, och norska myndigheter underställs ERAs sökportal. Som exempel blir ett tågsett från ett EU-land automatiskt godkänt för trafik även i Norge oavsett geografiska skillnader att köra tåg.

Den norska opinionen menar att det bryter mot den norska grundlagen att underkasta sig en EU-byrå (på samma sätt som energibyrån ACER, se Kritiska EU-fakta nr 3-2020) i en organisation, EU, som EES-landet Norge inte är medlem i. Regeringen påstår att myndighetsöverföringen bara är "ett litet ingripande" att underkasta sig beslut från ERA, EU-kommissionen och EU-domstolen.

Precis som med energibyrån har Stortinget, efter ett förslag från Socialistisk Venstre (SV), bestämt att grundlagsfrågan om EUs fjärde järnvägsdirektiv lämnats över till norska Högsta

Domstolen för vägledning. Oavsett utfallet där kommer diskussionen om Norge skall ingå i EES att på nytt få fart och blossa upp.

SOM VANLIGT HAR SVERIGE och Riksdagen utan en bred folklig diskussion redan beslutat att underkasta sig EUs alla fyra järnvägsdirektiv. År 2007 ställde sig Riksdagen positiv till Förordningen om den europeiska järnvägsbyrån (KOM (2006) 785), bl.a. med den ironiska motiveringen "Att underlätta rörligheten för lokomotiv i gemenskapen". Så nu är Trafikverket och Transportstyrelsen underställt ERA, och ägnar sig mest åt upphandlingsverksamhet. I oktober presenterade Riksrevisionen en kritisk rapport om skenande kostnader för underhåll och drift, dålig koll på verksamheten samt ett ineffektivt it-system. Enligt dokumentet så lägger Trafikverket bland annat 3,7 miljarder kronor på basunderhåll – vida mer än vad som först avtalats om.

Detta fick infrastrukturminister Tomas Eneroth i eftertanke kranken blekhet till SVT Nyheter säga: " Detta är naturligtvis allvarligt och visar hur viktigt det är att Trafikverket får egen regi när det gäller järnvägsunderhållet, att inte bara lämna över det till en privat marknad", och han fortsatte " Jag tror att det är en viktig del att de har egen kompetens. Då har man bättre möjligheter att kunna se om priserna är rimliga. Det är inte acceptabelt att ha en sådan kraftig kostnadsökning som man nu haft"

Så sätt då igång, kasta ut alla entreprenörer och åternationalisera den svenska järnvägsdriften!

Jan-Gustafsson



Bild: Robert Nyberg

NYHETER I KORTHET

Falukorv blir Brysselmos?

Falukorv och hushållsost är Sveriges enda två produkter som lyder under ursprungs-beteckningen "Garanterad traditionell specialitet". Men skyddet för vad som är falukorv och hushållsost vill EU-kommissionen nu ta bort, skriver TT. Får vi inte ha vår egen korv och ost är det bästa att göra mos av Bryssel och lämna EU.

EU dumpar sin miljöpåverkan

Nu finns det dokumenterat vad många av oss redan vet. Tre klimatforskare vid tyska Karlsruhe Tekniska Institut skriver i den ansedda tidskriften Nature att "EU:s medlemsstater lägger ut miljöskador på entreprenad i andra länder och tar åt sig äran för en grön politik på hemmaplan".

Som exempel visar författarna att EU är världens mest importberoende region, strax efter Kina, när det gäller livsmedel. Denna sektor står för drygt tio procent av världens utsläpp av växthusgaser. EU importerade 2019 cirka 30 procent av alla grödor och hela 60 procent av de kött- och mejeriprodukter som konsumerades inom unionen. Författarna skriver att merparten av de importerade varorna kommer från länder som använder brukningsmetoder och bekämpningsmedel som är förbjudna i EU. De skriver att EU också kunde öka sin skogsareal 1990-2014 med 13 miljoner hektar (cirka fyra gånger Sveriges jord-

bruksareal), men samtidigt högs ungefär elva miljoner skog ned i tropiska områden bland annat i Brasilien och Indonesien för att ge utrymme för grödor som EU importerar.

För att bryta denna skenheliga miljöpolitik vill forskarna att EU bestämmer om nya krav så att importvaror uppfyller samma miljökrav som gäller i EU. De föreslår även en transparent bokföring av importrelaterade utsläpp, så att EU-invärnarnas verkliga ekologiska fotavtryck kan redovisas. Livsmedelssektorn är bara en sektor med importrelaterade utsläpp, som EU blundar för.

Greta Thunberg om EU-parlamentet och jordbruket

I en artikel i The Guardian den nionde november kritiserar Greta Thunberg EU:s parlamentsledamöter som i oktober godkände budgets-ubventioner till EU:s jordbrukare på nästan 400 miljarder euro, och till dem kopplades bara svaga eller inga som helst gröna villkor. Jordbruket ansvarar för ungefär en fjärdedel av alla utsläpp av växthusgaser och Thunberg sa: "Det är en katastrof för klimatet och för den biologiska mångfalden."

Hon sa att parlamentsledamöterna hade bett om hennes stöd i september när EU skulle besluta sitt mål för utsläppsminskningar 2030. "När det handlar om något som ska ske om tio år är dom väldigt glada för att rösta ja till det, för det påverkar inte dom speciellt mycket. Men när det gäller något som faktiskt

påverkar, just här och just nu, så vill dom inte ha med det att göra. Det avslöjar verkligen hyckleriet."

Thunberg sa att hon kommer att stödja det parti som gör bäst nytta när hon når rösträttsåldern, men att det inte fanns några politiker som hon betraktar som bra: "Tänk om det fanns sådana! Jag önskar att det fanns politiker som var tillräckligt starka, eller att det fanns ett starkt parti som kunde ta itu med dessa frågor. Tänk dig hur lätt det skulle vara om du bara kunde stödja en politiker."

Själva hjärtat i hennes kampanj heter rättvisa, sade Thunberg. "Det är roten till allt det här", sa hon. "Det är därför vi kämpar för klimaträttvisa och social rättvisa. De är så sammanlänkade att man inte kan ha det ena utan det andra." Och hon tillade att "Klimat-krisen är bara symptom på en mycket större kris, [inklusive] förlust av biologisk mångfald, förlust av jordens bördighet, men också ojämlikhet och hot mot demokratin. Det här är symtom på att vi inte lever hållbart, vi har nått vägs ände."

Vänstersocialdemokrater vill inte ha vinst i välfärden

Den vänstersocialdemokratiska föreningen Reformisternas ordförande Markus Kallifatides skriver i Svenska Dagbladet den 17:de november att föreningen "vill bryta de senaste 30 årens utveckling, som tagit oss allt längre från det jämlika samhälle som beskrivs i lagstiftningen (...)

Välfärdens marknadsliberala styrform och organisering har visat sig både dyr och ineffektiv: pengar går till vinst i stället för verksamhet och medborgarnas behov får i allt större uträkning stå tillbaka för kostnadsjakt". Vidare säger han att de folkvaldas inflytande över välfärden flyttas över till allsköns upphandlingskon-sulter, konkurrensvårdande myndigheter, domstolar och företag. Detta gör att välfärdens viktigaste mål om jämlikhet undergrävs.

Detta är en senkommen beskrivning av en av de allvarligaste effekterna av att Sverige blev medlem i EU 1995. Reformisterna vill nu vällovligt forma en ny socialdemokratisk välfärdsmodell, vars mål är "att 90 procent av välfärden ska drivas i offentlig regi, tio procent av ideell och idéburen verksamhet och noll procent med vinstdrift." Reformisterna vill att Sverige kritiskt skall granska sitt förhållningssätt till EU-rätten på välfärdsområdet. Enligt EU:s grundlag, Lissabonfördraget, är kanske det viktigaste syftet med EU att förminska den offentliga sektorn till förmån för allsköns privatiserad verksamhet. Men för Reformisterna är det för kontroversiellt att säga att föreningen vill att Sverige ska begära utträde ur EU. I stället hamnar resonemanget i klassisk socialdemokratisk konfliktlösning. "En grundlig utredning av det nationella handlingsutrymmet på välfärdsområdet är nödvändig". Men kommer verkligen partiledningen att tolerera en sådan utredning, som om den görs seriöst, ifrågasätter hela EU-medlemskapet.

Jan-Erik Gustafsson

EU:s återhämtningsfond stöder militärindustrin

EU-LEDARNA I EUROPEISKA RÅDET med Stefan Löfven som svensk representant kom den 21 juli överens om EU:s långtidsbudget samt dessutom en återhämtningsfond på 750 miljarder euro som fått namnet "Nästa Generationens EU" (även felaktigt benämnd Coronafonden). Det är första gången i EU:s historia som EU kommer att låna på de globala finansiella marknaderna för att finansiera fonden. Lånen med ränta skall sedan betalas tillbaka av medlemsländerna, det vill säga vi vanliga skattebetalare (föräldrar, barn och barnbarn) mellan 2028-2058. Att Löfven och riksdagspartierna har gått med på detta visar hur urholkad på nationellt bestämmande som den svenska grundlagen har blivit.



AV FONDENS 750 MILJARDER skall medlemsländerna få 390 miljarder euro i rena bidrag, och resten skall medlemsstaterna kunna låna hos EU. Av de 750 miljarderna skall enligt Europaportalen 670 miljarder användas för att stärka EU:s ekonomiska återhämtning och globala konkurrenssituation och endast en rännil till de av coronan drabbade sociala sektorerna som att förbättra sjukvård och äldreomsorg. I tider av klimatkris är det betecknande att endast 10 miljarder euro skall användas för en som det heter rättvis klimatomställning.

Enligt en analys av engelska Bruegels den 23 juli kommer Sverige att få cirka fyra miljarder euro (cirka 40 miljarder kronor) i direkt bidrag ur fonden. De stora vinnarna är istället EU:s dominerande länder Tyskland och Frankrike, som i förhållande till EU-kommissionens ursprungliga förslag från i maj ökar från 34 till 47 respektive från 43 till 51 miljarder euro. Inga andra medlemsländer fick påökt i förhållande till kommissionens förslag, men krisländerna Spanien och Italien får ändå 71 respektive 85 miljarder euro.

ITALIEN FÅR ALLTSÅ MEST i bidrag av alla länder, kanske för att rädda landet från en eurokollaps. I Il Manifesto den 13 oktober skriver Manlio Dinucci att utöver de cirka 80 miljarder euro i bidrag beräknas Italien få låna mer än 200 miljarder euro under de närmaste åren, som ska återbetalas med ränta. De två ministerierna för försvar och ekonomisk utveckling kommer att kunna spendera 17.5 till 30 miljarder euro för direkta militära ändamål ur återhämtningsfonden. Redan idag kan försvarsministeriet göra av med fem miljarder euro på militära applikationer inom sektorerna cyberteknik, kommunikation, rymd och artificiell intelligens (AI). Projekt som rör den militära användningen av 5G är betydelsefulla, särskilt i rymden med ett stort antal satellitkonstellationer. Ministeriet för ekonomisk utveckling förutser att 25 miljarder euro ur återhämtningsfonden skall användas för att investera i sjätte generationens stridsflygplan Tempest (F-35).

Det italienska militärindustriföretaget Leonardo, som ministeriet för ekonomisk utveckling äger 30 procent i, är särskilt aktivt för att få del av pengar från återhämtningsfonden. Leonardogruppen är integrerad med det gigantiska amerikanska militärindustrikomplexet Lockheed Martin, som bland annat bygger F-35 stridsflygplanet med en Leonardofabrik i italienska Carneri. Leonardo ser sig själv som en "global aktör inom flyg, försvar och säkerhet" med uppdraget att "skydda medborgarna".

GENOM EU:S ÅTERHÄMTNINGSFOND kommer svenska skattebetalare att tvingas betala för medlemsländernas militäriseringsprojekt. Vi i Sverige borde åtminstone hålla rent i vårt eget hus så att varenda krona av de cirka fyra miljarder euro i bidrag som vi förväntas få skall gå till ekonomiska och sociala insatser för att förbättra äldreomsorg och sjukvård.

Jan-Erik Gustafsson



“Insändare och debatt” återspeglar inte Folkrörelsen Nej till EU:s åsikter utan är tänkt som en plats för fri debatt. Tycker du annorlunda är du välkommen att skicka in ett bidrag till sidan.

INSÄNDARE OCH DEBATT

Nu har EU börjat det federala statsbygget!

UNDER SOMMAREN HAR vi kunnat följa fiaskot kring EU:s återhämtningsfond på det stora beloppet 700 miljarder euro. Medlemsländernas ledare har varit fokuserade på hur stor bidrags- respektive lånedelen skulle bli.

Men den verkligt stora frågan undvek man. Här rådde en närmast total enighet, nämligen att EU ska ha rätt att:

1. Ta upp egna federala lån
2. Ta ut egna federala EU-skatter - på plast och digitala tjänster
3. Själva, på överstatlig nivå, fördela finansiella medel

Detta har tills nu varit politiskt omöjligt men när corona-pandemin kom kunde man paketera förändringen som en tillfällig krisåtgärd.

FÖR ATT BYGGA EN STAT krävs förutom territorium och befolkning;

- skattinkomster
- en arme
- en valuta.

EU har under lång tid byggt upp allt utom beskattningsrätten. Nu, i samband med uppgörelsen om EU:s krispaket kom allt på plats.

NU INFÖRDES DEN ANDRA EU-skatten – skatt på digitala tjänster. Tidigare fanns bara plastskatten.

EU-skatt på plast och digitala tjänster kan verka marginellt men är ett genombrott för principen om EU:s rätt att ta ut egna federala skatter. Detta är ett historiskt genombrott för EU som fullfjädrad federal stat!

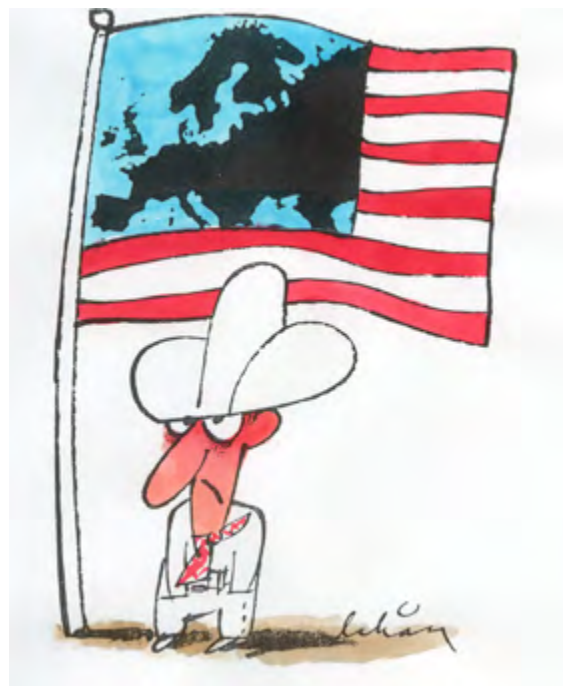
EU som mellanstatligt samarbetsprojekt är därmed slut!

EU ser idag inte alls ut på samma sätt som när vi efter en folkomröstning blev medlemmar i EU 1994. Stannar vi kvar i EU kommer vi snart att finna att vi inte längre är ett medlemsland i en union. Vi kommer att vara en liten provins i staten FSU - Förenta Staterna Europa.

Vårt krav står därför kvar:

**Folkomrösta på nytt om det svenska medlemskapet i EU!
Ja till Svexit!**

*Folkrörelsen Nej till EU, lokalgruppen i Växjö
Carin Lindberg*



Kallelse till

**Folkrörelsen Nej till EU:s
20:e kongress**

17 - 18 april 2021

Solidaritetshuset i Stockholm

Motioner senast fredag 6 februari

BOKRECENSION

EU är ett verktyg för sociala nedskärningar

MIKAEEL NYBERGS NYA BOK beskriver hur välfärden och arbetslivet drabbas av nedskärningar och upphandlingar. EU-politiken ligger bakom många av försämringarna.

– EU är ett samordningsorgan för så kallade strukturreformer, det vill säga förslumning av arbetslivet och sociala nedskärningar.

Det säger Mikael Nyberg, som är författare och journalist. Han skriver regelbundet i Aftonbladet, men har också varit redaktör för Kritiska EU-fakta. Hans nya bok *Kapitalets automatik: mänskliga robotar och systematisk dumbet* (Verbal förlag) handlar om samhällsekonomin, arbetslivet och om hur välfärden drabbas av upphandlingar och privatiseringar.

I **KAPITLET DET NYA EUROPA** beskriver han hur nedskärningarna av välfärden och nedmonteringen av arbetsrätten är en del av EU:s politik. EU har blivit ett verktyg som storföretagen använder för att driva igenom sin politik, utan att behöva ta hänsyn till folkvalda.

Mikael Nyberg berättar att en av orsakerna till att han blev EU-motståndare var att han såg hur EU var kopplat till nedskärningspolitiken. Den hade visserligen inletts redan innan Sverige gick med i EU. Men med EU-medlemskapet blev den värre och dessutom mycket svårare att sätta stopp för.

– För mig handlar EU-frågan om att kapitalägarna försöker



Foto: Tora Nyberg



Foto: Tora Nyberg

Mikael Nyberg

lösgöra sig från demokratin. Redan på 1980-talet hade de europeiska storföretagen en medveten plan som gick ut på att begränsa de sociala utgifterna.

DET ÄR INGA HEMLIGA konspirationer det handlar om, utan om politiska mål som slås fast i offentliga dokument.

Boken beskriver också hur illa flyktingar och migranter behandlas av EU. Mikael Nyberg har bland annat intervjuat människor som städar i EU-palatsen i Bryssel.

Kalle Holmqvist

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

**Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,
413 04 Göteborg**

GALLERIET/Robert Nyberg

